

אומרי חי בן משה הי"ד

"מי שמוכן להקריב את חייו, מתוך אהבה לחייו עצמו,
הוא הוא שייך אל הנצח, אל מה שמעבר למוזגל"

על אומרי:

אומרי חי בן משה הי"ד, נולד בערב ראש השנה, כ"ט באלול תשנ"ט (9.9.1999) בנם הבכור של רויטל סוזי ואורן אהרון, ואח לאילון, עמית ואביתר. אומרי גדל והתחנך במושב צפריה.

כילד, היה סקרן ודעתן, אהב לחקור ולגלות עולמות חדשים, לטייל, ללמוד ולקרוא. אומרי היה יצירתי ונהג לצייר ולכתוב מכתבים אישיים להוריו ולבני משפחתו. מכתביו היו מלאי רגש, מחשבה וחום, והאירו את אישיותו הייחודית כבר מגיל צעיר. בילדותו ובנעוריו, אומרי תמיד ביקש להבין את הדברים לעומק ואהבת הידע הפכה לחלק בלתי נפרד מאישיותו.

בכיתה י' עבר ללמוד בתיכון מקיף יהוד, ועם סיום לימודיו בחר בשירות משמעותי. ב 18.3.2018 התגייס לצה"ל ושירת בחטיבת הצנחנים כלוחם בגדוד 890. בהמשך שימש כמ"כ (מפקד כיתה), יצא לקורס קצינים, ובסיומו קיבל פיקוד על פלוגת לוחמים.

לאחר מכן יצא ללימודים במכללה לפיקוד טקטי, במהלכם השלים תואר ראשון במדעי המדינה, צבא וביטחון באוניברסיטת חיפה.

במהלך לימודיו נישא להדס, ויחד זכו לגדל את שני ילדיהם: כָּרְמִי וּרְאִי יִצְחָק. בבוקר השבעה באוקטובר, כשאומרי בתקופת לימודיו, הוא קפץ יחד עם חבריו ליישובי העוטף, לבארי - שם הקימו את "כוח בן מוש", הם נלחמו בגבורה וביצעו משימות רבות שעל רובן מיעט לספר בחייו. עם סיום לימודיו, מונה למפקד פלוגה א', בגדוד 890 והוביל את לוחמיו בקרבות בעזה, בלבנון ובסוריה.

בתום תפקידו כמ"פ, מונה למ"פ פלוגה א' בגדוד "דקל" בבית הספר לקצינים (בה"ד 1). בחודש אוגוסט 2025 התקבלה פקודה להפעלת גדוד דקל וחטיבת המילואים של בה"ד 1.

ביום חמישי, כ"ה באלול תשפ"ה (18.9.25), בשעה 9:11 בבוקר, במהלך משימה בדרום רצועת עזה, במזרח רפיח, בשכונת ג'ניינה, עלה ההאמר שבו נסעו על שלושה מטענים. באירוע נהרג רס"ן אומרי-חי בן משה, מפקד הפלוגה בגדוד דקל והוא בן 26 בלבד. יחד עימו נפלו שלושה לוחמים נוספים: סגן רון אריאלי, סגן איתן אבנר בן יצחק וסגן ערן שלם הי"ד.

אומרי היה אדם שחי מתוך אמונה ומוטיבציה עמוקה, תכונות שבאו לידי ביטוי בכל אורחות חייו. הוא הקפיד תמיד לעשות את המיטב, וחי את שליחותו בעולם מתוך אהבת האדם ואהבת הארץ.

היה איש של אנשים, בעל **אנושיות** מיוחדת ונוכחות מעצבת ומאחדת, הוא ידע לגשר בין דעות וגוונים שונים.

אומרי דבק באמת, חי חיי חסד ונתינה אין סופית והיה איש ספר ורוח. היה עבור סובביו "איש אשר רוח בו".

אומרי חי את "הכאן ועכשיו" ופעל תמיד בשקט ובעוצמה.

אחד המשפטים שהיו נר לרגליו וליווה אותו בדרכו הפיקודית:

"באין חזון יפרע העם" (משלי כ"ט, י"ח - בהיעדר חזון והכוונה ערכית, העם מאבד כיוון)

אומרי היה מפקד נערץ ואהוב, כדברי חייליו "אגדה בחייו ובמותו".

חייליו אהבו ללכת אחריו, כי ידעו שיש מי שמקשיב להם, מסביר ומלמד, מפקד שאפשר לסמוך עליו תמיד.

הוא מעולם לא התפשר על **מקצועיות** ודרש מעצמו את הרמה הגבוהה ביותר בהכל עוד לפני שדרש זאת מאחרים.

אומרי הקפיד על סטנדרט גבוה ובלתי מתפשר, לא כהקפדה טכנית אלא כהכרח מבצעי.

כל דבר שעשה וביצע היה ביסודיות ובמקצועיות מיטבית.

לדבריו **"על המפקד להיות אומן בפרטים הקטנים"**;

"קפדנות בפרטים הקטנים והמעצבנים מייצרת ביטחון ושקט".

אומרי למד והעמיק במקצוע הצבאי ובכל תחום אחר שבו עסק.

הוא הקפיד על אימונים, התאמן בריצה, ואף רץ מרתון.

סימן ההיכר של אומרי היה **שמחת החיים** והחיוך התמידי שעל פניו.

אומרי חייך לכל אדם, וניגש לכל משימה ולכל תחום בחייו בשמחה ובאנרגיה.

אומרי היה מחובר בכל מהותו לאדמת ארץ ישראל, וראה בטיול בה וביישובה הגשמה של חזון.

בכל הזדמנות היה אורז תיק ויוצא לטיול רגלי, לטבילה במעיין או לקפה במצפה.

הוא התרגש מציוף הציפורים, מפכפוך מי הנחלים וממראה הפריחה.

אומרי, חי מתוך תחושת **שליחות** עמוקה לעם ישראל.

כל החלטה שקיבל וכל פעולה שעשה נבעו מהתחושה שהוא חלק מסיפור גדול כשליח של עם ישראל.

אומרי, חי את חייו מתוך **סקרנות** וחדוות למידה.

הוא למד בכל רגע פנוי, ולצד לימוד התורה הרבה לקרוא, לחקור ולהעמיק

בהיסטוריה, בגיאוגרפיה, בדתות שונות ובתחומים רבים נוספים.
אהבת הידע הייתה חלק בלתי נפרד מזהותו.

אומרי, שהיה מחובר לאדמה וראה בנטיעתה ובבניינה ערך עמוק, האמין כי "צריך לנטוע כרמים ושדות בארץ ישראל" כדבריו, וברוח זו קרא לבתו כַּרְמִי.

כאדם שחי את החיים במלואם, גם את הזוגיות והאבהות ראה כמשימת חייו. אומרי היה בעל מסור ואוהב לאשתו הדס, ויחד הם הקימו בית יהודי תורני. ילדיו, כַּרְמִי וְרוֹאִי יֶצְחָק, היו עבורו מקור אושר גדול. הוא היה זמין עבורם, והקפיד להנחיל להם את הערכים והחזון המשותפים לו ולהדס.

שמחת החיים של אומרי, הראיה החיובית והאופטימיות שלו היו מדבקות. האמונה בצדקת הדרך, הידיעה שאנחנו בתקופה חשובה וגורלית שבה שהדור שלנו כותב פרק משמעותי, ואולי החשוב ביותר בהיסטוריה של העם היהודי. נהג לומר: **"אנחנו כותבים את ההיסטוריה של עם ישראל, איזו זכות".**

אומרי, חי את חייו **באמונה גדולה** בריבונו של עולם. מתוך דרך של בירור וחקירה מצא את דרכו אל הקב"ה, ומאז דבק באמונה, באהבת האדם, בעשיית הטוב ובעזרה לזולת. אומרי הקפיד להביט על המציאות בעין טובה ובחיוביות, מתוך ראיית התמונה הגדולה ומתוך כך ידע להתחזק בעצמו ולחזק אחרים.

יהי זכרו ברוך.

הגיגי מלחמה | נכתב ע"י אומרי חי בן משה הי"ד

הגיגי מלחמה הוא מסמך שאומרי כתב במהלך מלחמת התקומה ונמצא במחשבו האישי לאחר נפילתו. אומרי היה איש ספר והמילה הכתובה, וכדי להגיע למסקנה בכל תחום, נהג להתעמק בנושא הנלמד, לחקור אותו לעומק, ומתוך כך לגזור את יישומן של תובנותיו בפרקטיקה ובמסקנה פיקודית (כפי שניתן לראות במסמך הגיגי מלחמה).

בימים האחרונים יוצא לי לא מעט להיתקל בכל מיני אנשים נהדרים וטובים שמאוד מתוסכלים מהמצב הנוכחי במדינת ישראל.

לא מצליחים לראות את ההכרעה הברורה מול החמאס, חוששים מהיום שבו נסראללה יחליט לשתק את המרכז, תוהים לעצמם כיצד מנהיגי הממשלה ינצחו את המערכה, כאשר בכל יום שומעים על עוד ריב בתוך הקואליציה, והשאלה המפחידה ביותר:

אולי אנו לא חזקים כאלה כמו שחשבנו וכמו שסיפרו לנו כל השנים?

אין ספק שבכל אחת מן השאלות הללו יש נקודת אמת, אין ספק שנידרש לתת תשובות רציניות להמון מחדלים שהתרחשו, שגרמו ל 7/10 להיות אולי האירוע הכי טראומתי מאז הקמת מדינת ישראל, אין ספק שהיינו רוצים אחרת. אך **אני מציע לנו לסגל מבט רחב יותר על המציאות המתרחשת לנגד עינינו. מבט אמוני, ריאלי ואופטימי.**

בשנת 722 לפנה"ס מתרחש אחד מן האירועים המצערים בתולדות עם ישראל והוא **חורבן מלכות ישראל** ע"י שלמנאסר מלך אשור, אירוע שהוביל בן השאר לגלות 10 השבטים, המשמעות היא תהליך איטי שבו רובו של עם ישראל הולך ומתערה בין אומות העולם עד היעלמותו.

בשנת 586 לפנה"ס מתרחש **חורבן הבית הראשון** המשמעות היא שמדינת היהודים הראשונה בא"י נחרבת לחלוטין ע"י מלכות בבל.

בשנת 70 לספירה טיטוס המלך הרומי מצליח סוף סוף לדכא את המרד הגדול **ולהחריב את בית המקדש השני**, סימן לאובדן הריבונות היהודית בא"י בפעם השניה.

בשנת 135 לספירה כשלונו הנחרץ של מרד בר כוכבא מביא **לחיסולו המוחלט של הישוב היהודי בא"י** מלבד הגליל. אחד מהאסונות הדמוגרפיים הקשים של העם היהודי (כמעט כמו השואה).

בשנת 1096 החלו מסעות הצלב של הנוצרים לשמץ קולו של אורבן השני וביצעו **טבח המוני ביהודים**, אחד מהידועים שבהם זה טבח קהילות שו"ם.

בשנת 1290 התרחש **טבח ביהודי יורק** ע"י נוצרים באנגליה וגירוש יהודי אנגליה.

1492 הייתה שנה שבה קולומבוס גילה את אמריקה אך גם תחילתו של המהפך היהודי שמצוין ע"י **גירוש יהודי ספרד**.

בשנת 1648 אירעו פרעות ת"ח ות"ט היו **רצח המוני של יהודים** ע"י הקוזאקים.

בשנת 1882 אירעו אירועי סופות בנגב שהיו **טבח ביהודי רוסיה** וכך קרה גם ב1903 בפרעות קייב.

בשנת 1939 החלה **השואה** הנוראה.

בשנת 1948 **הקמנו** סופסוף **מדינה לעם היהודי** אך שכנינו לא התחברו לקונספט והחליטו שהארץ הזו שייכת להם ופתחו עלינו מלחמה שנמשכת עד עצם היום הזה.

למה עשינו את כל הסקירה ההיסטורית המתישה הזו?

משום שהיא טומנת בחובה **נקודה חשובה מאוד להבנה**.

לא מצאנו עוד עם בהיסטוריה האנושית שחוה כל כך הרבה סבל וניסיונות השמדה, ללא סיבה קונקרטית של ריב על משאבים מדינתיים כגון: קרקע, כסף, משאבי טבע וכו', ולא רק שהעם הזה חווה את כל הצרות האלו, **אלא הוא הצליח לשמור על זהותו הייחודית והלאומית** חרף תנאים שאין להם אח ורע בהיסטוריה האנושית, כלומר **ללא חבל ארץ, ללא תרבות ושפה משותפות!**

אם נחפש עם כזה הרי שלא נמצא.

יתרה מכך, **העם הזה מצטיין** בשלוש קטגוריות שמגדירות את ייחודיותו האוניברסלית:

- **קיום** - העם הזה נצחי (לא הוכח אחרת).
- **כישרון** - העם הזה ניחן בשלל כישרונות מכל תחומי המציאות שהשפיעו על כלל האנושות (איינשטיין- פיזיקה, פרויד - פסיכולוגיה, אופנהיימר - כימיה וכו')
- **השפעה** - האנושות מונה כ-8 מיליארד אנשים, מתוכם 4.3 מיליארד הן מאמיני הנצרות והאיסלאם שהן דתות שיצאו מתוך היהדות (לא הזכרנו את דתות המזרח הרחוק שהן מונות עוד כ- 1.7 מיליארד ויש הגורסים כי גם הן הושפעו רבות מן היהדות).

ניתן להבין שיש פה תופעה ייחודית באנושות, הניסיון להשמידנו בכל דור ודור הוא לא פרי של חיכוכים בין מדינות כמו שסוברים במדע המדינה, אלא אירוע פנימי ועמוק שמבטא את שורש ייחודנו כעם ישראל, **מי אנחנו ומה חיינו**.

הייחודיות שלנו היא בשאיפה הפנימית שלנו לתקן את העולם כולו.

הקב"ה מתגלה לאברהם, העברי הראשון ומעניק לו משימה - להקים אומה שתחיה בא"י, כלומר להקים מדינה שתהיה חברת מופת לאנושות כולה. ישנה ברית שכרת ריבונו של עולם (רבש"ע) עם האבות, קשר בלתי יינתק בין בורא העולם לאומה הישראלית.

זו הייחודית שלנו שגורמת לנו להיות שונים ועל כן להיות נרדפים בכל דור!

זוהי שליחות גדולה מאין כמותה, היא דורשת הרבה מאמץ והקרבה אך היא זו שגם מזכה אותנו בחיי נצח.
מי שמוכן להקריב את חייו מתוך אהבה לחיים עצמם הוא הוא שייך אל הנצח, אל מה שמעבר למוגבל.

בפרשות אלה אנו זוכים לראות את יציאת מצרים, ישנו דבר תמוה, מתואר בפרשות כיצד בני ישראל יוצאים ממצרים בלשון עבר אך פתאום נאמר בלשון הווה - **"וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יּוֹצְאִים בְּיַד רָמָה?"**

מדוע שינוי הלשון הזה? וכי התורה אינה מדויקת?

ישנו יסוד חשוב: **"בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ יָצָא מִמִּצְרַיִם"**. יציאת מצרים אינה אירוע היסטורי פרטי חד פעמי, אלא תהליך מתמשך של האומה הישראלית.

אנחנו תמיד יוצאים מהמצרים שכובלים אותנו אל מוגבלויות העולם, כל פעם המצרים באים בדמות שונה ותפקידנו להשתחרר מהם.

כיום, אנו עדים לאחד מן האירועים ההיסטוריים והמשמעותיים של עם ישראל, מיגור הרשע המוסלמי מהעולם.

לא רצינו במלחמה הנוראה הזו, אך היא נכפתה עלינו ומשקרה כך קמנו כארי שואג והסתערנו.

"מִי יִטִּיל כְּסוּתוֹ בֵּין אָרִי וּלְבִיָּאָה בְּשַׁעָה שְׁנִזְקִקִין זֶה לָזֶה" כך אומר בלעם הרשע, והוא מדבר על החיבור בין ישראל לרבש"ע. כך האויב פעל, בשעת החיבור, בשמחת תורה, כאשר התאחדנו עם רבש"ע - האויב נכנס בינינו והטיל את זוהמתו ורשעותו, אך אנו קמנו והנחתנו ועדיין מנחיתים את נחת זרוענו.

בירושלמי בברכות מובא הדימוי לגאולתן של ישראל, קמעא קמעא, זהו תהליך ארוך, הוא אינו קורה בבום, שלום לא קורה עכשיו, חטופים לא משתחררים

עכשיו, **ישנם תהליכי עומק** שעומדים בבסיס המציאות שמשנים אותה מן הקצה אל הקצה ואנו נדרשים לאורך רוח ולסבלנות.
להכיר טוב את עצמנו, ללמוד מי אנו, מה תפקידנו, מה באנו לומר לעולם.

אומר הנביא ישעיהו: **"עַם זֶה יִצְרֵתִי לִי תִהְיֶה יִסְפְּרוּ"**, תפקידנו הוא לספר את תהילתו של ה' בעולם, כלומר **לברר מהו הטוב האמיתי בעולם** ולפרסמו ע"י חברה מתוקנת שתהווה חברת מופת לאנושות, למה?

"וּנְבָרְכּוּ בָּךְ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאָדָמָה" - כדי שנביא ברכה לכל יושבי תבל ולכל הקוסמוס כולו.

לא מאהבת המלחמה אנו יוצאים להילחם כי אם מאהבת השלום, חזונו האמיתי הוא **"וְכָתְתוּ חֲרֻבוֹתֶיךָ לְאֵתִים וְחַיִּיתוֹתֶיךָ לְמִזְמֹרוֹת לֹא יֵשָׁא גוֹי אֶל גוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה"** - שלום אוניברסלי אמיתי.
 משנבין זאת נוכל להיות יותר שלמים ורלוונטיים בתקופה המורכבת הזו.

לא משנה אם אנו בחזית או בעורף, המלחמה פה היא על התודעה, על ההבנה מהו תפקידנו.

לאויב זה מאוד ברור, הוא יוצא להילחם בשם אללה, הוא מאוד אידאליסט, הוא מת בשם הקריאה הדתית שלו לג'יהאד ולהיות שהיד.

כדאי שנזכיר לו מי האומה הנצחית באמת, למי באמת הארץ הזו שייכת. אנו לא שייכים אל קידוש המוות כמותם.

אנו שייכים אל קידוש החיים, בסוף השבוע יהיה ט"ו בשבט זוהי **מגמתנו האמיתית - הפרחת השממה.**

"כִּשְׂאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֹתֶנֶת פְּרוֹתֶיהָ בְּעֵין יָפָה אֵין לָךְ קֶץ מַגְלָה מְזָה".

אמונה בעת הזו ובאופן כללי היא אינה פסיבית, נכון שמצד אחד **"ה' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן"**, אך ישנה עוד בחינה והיא **"מִה תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ"**. כאשר משה מתפלל לרבש"ע בזמן קריעת ים סוף, הקב"ה אומר לו מה אתה מתפלל עכשיו? תן פקודה לעם ישראל ותתחילו לנוע!

כלומר **עלינו להיות אקטיביים, מלאי עשייה, אמונה פעלתנית שמשלימה את התפילות והתחנונים לרבש"ע, אנחנו פועלים עם א-ל.**

איך מתרגמים את זה לפרקטיקה עכשיו?

כל אחד צריך לתרום את חלקו במלחמה הזו, ע"י מעשים פשוטים כגון:
עשיית חסד,
עין טובה על הזולת,
הגברת האחדות
ופשוט לקום ליום מלא בעשייה מתוך חיוך גדול.
זהו הניצחון האמיתי על אויבנו.

"נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֹר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם."

קודקוד לואי

דברי הפרידה שאומרי אמר בקשר לפלוגתו פלוגה א' - ביום עזיבתו ויציאתו מעזה 2.6.25
(עבר תפקיד לבה"ד 1 והם המשיכו בלחימה)

תחנות לואי, כאן קודקוד

אנחנו בפקודות בפעם האחרונה, אני מסיים היום את תפקיד מ"פ א'.
אין שבזז ממני, אני יותר שחור מכולכם ביחד תאמינו לי, אני עכשיו מסיים את
תפקיד השיא בחיי, להיות מ"פ א', בגדוד 890 **במלחמת התקומה**,
בפלוגה החזקה ביותר בגדוד ואני אתכם בתחושות מאוד, מאוד מעורבות.

התחלנו את הדרך אי שם מי שזוכר, רב - תלאתין, בלילה השני התחלפתי עם
קראונוני על ווסט בלבנון, והיום אני אסיים על ווסט בחאן יונס מתחלף, שבדרך
עברנו מלא דברים, הפצצת המנהרה הגדולה ביותר של צה"ל, שמצא בכל
המלחמה הזאת, ביחד כפלוגה דורסנית ופירקנו את האויב באל חייאם.
במשך כמעט חודש עשינו שם עבודה מופלאה, השמדנו שם תשתיות, ואפילו
מצאנו זקנה בדרך.

המשכנו לקו סוריה והקמנו שני מוצבים מתוך תשעה מוצבים בכל רמת הגולן
720 וקודנה, היינו שם הכי הרבה זמן כפלוגה.
מעבר לגבל, עשינו פעילות כ 6 קילומטר בעומק האויב, בתוך סוריה, עשינו
קצת מדסים תוך כדי בים, קצת קללות מאחורה וחזרנו לעזה לתמרונים בחאן
יונס הכל כך מוכרת לכם.

זו תקופה מטורפת, תפקיד אומנם של תשעה חודשים, קיצרו לי את התפקיד
כמו שסיפרתי לכם, אבל זה שווה כמו שנתיים בתפקיד רגיל.

אני רוצה להגיד לכם, אני מעריך אתכם הכי בעולם,

העשייה שלכם היא העשייה הכי חשובה למען עם ישראל במלחמה הזאת.

לוחמים, יום יום בתמרונים בתוך בתים, מסכנים את החיים שלהם, מתמודדים
עם אתגרים גדולים שהם קטנים, של חום אדיר, של עמדות, להיות עם ווסט,
זה באמת לא פשוט **ואני הכי, הכי מעריך אתכם בעולם, אתם אריות אמיתיים.**
אתם הלב של עם ישראל.

תעשו לי טובה תשמרו על נורמות והסטנדרטים.

יש לכם אחריות גדולה בלהכניס את המפקדים החדשים לפלוגה,
יש לכם הרבה מאוד ניסיון, אתם לא סתם לא לוחמים צעירים,
והמפקדים שלכם מצפים לראות את הדברים האלה, כי זה מה שהם שמעו וזה
מה שהם מכירים.

הדבר הזה רק יגדיל לכם את הת"ש ואת היחס שאתם כל כך מייחלים אליו.
תאמינו לי שזאת הדרך הכי נכונה שלכם לעשות את זה.
לא מתוך ויכוחים, אלא מתוך היותכם פלוגה חזקה מאוד,
זה רק יגרום למפקדים שלכם לרצות לתת לכם יותר ויותר.
תסמכו על סחבק.
אוקי, בלי שטויות תשמרו על עצמכם.
זה שאני הולך ואתם צועקים חבירה חבירה שנכנסים לאיתור,
יא צעירים אתם חושבים שאני לא יודע?
תשמרו על עצמכם.

הנורמות והסטנדרטים הם בשביל לא למות, בשביל לשמור על דריכות מבצעית.

שכל אחד פה, שמכבד את ההורים שלו ואת עצמו ורוצה להמשיך לחיות גם
אחרי הצבא ולטייל בעולם ולעשות דברים, שיזכור את זה כל רגע שקשה לו,
הנורמות האלה הן ששומרות עלינו בדריכות מבצעית.

רק היום קרה אירוע מאוד מצער בסג'איה אצל אגוז, לוחם הרוג, כנראה יהיה
עוד לוחם הרוג, מפגיעת RPG בתוך בית.
אני אומר לכם שזה לא צחוק, אני מבקש מכם שתשמרו על עצמכם ותעשו
דברים בצורה חכמה, כמו שאנחנו יודעים.

לפלוגה יש סמן ימני בגדוד, לא אני אמרתי את זה, אמרו את זה אחרים,
אני רואה אתכם עובדים בבתים בהגנה, בהתקפות,
אתם באמת מעוררים השראה ואני גאה בכם בטירוף.

תחנות לואי כאן קודקוד,
 אני מעביר את הפיקוד למשנה לוטה היקר שתמך אותי לאורך כל הדרך.
 מְשָׁנָה - אני סומך עליך,
 תשמור על האנשים,
 אל תיכנס למקומות מסוכנים,
 לעשות הכל בזהירות,
 אני יודע שתוביל אותם כמו שצריך
 ואני סומך עליכם שלא תעשו לו את החיים קשים.

תחנות לואי כאן קודקוד,

בפעם האחרונה:

**אוהב אותכם,
 סומך עליכם,
 גאה בכם בטירוף!**

פה לכל דבר שתצטרכו במהלך הדרך.

לא לצעוק - אולה א'

אזכרה לאריאל חובב

המסמך שלפניכם נכתב ונאמר על ידי אומרי כשנה לפני שנהרג, באזכרה לזכרו של אריאל חובב, אותו לא הכיר, אך בנו אלעד היה מחייליו. המילים הללו מספרות יותר מכל על האמונה העמוקה ועל הדרך שבה חי ופעל.

"איני מכיר את אריאל באופן אישי אך אני מכיר את בנו, אלעד, עליו אני זוכה לפקד כעת.

דרך תכונות הבן אני נפגש עם תכונות האב.
ענווה, עזרה, אצילות, ועדיניות אלה הם רק חלק מהתכונות.

כאשר מתבוננים על האירוע של אריאל ז"ל נשאלת השאלה הפשוטה:
מה גורם לאדם כך להסתער?
מה גורם לאדם לסכן במודע את חייו הפרטיים?

אם נעמיק עוד יותר את השאלה נוכל להקשות ולשאול: הרי אריאל היה בדרכו ליום הראשון בתפקידו כמ"פ בבא"ח, זהו תפקיד חשוב מאוד שעוסק בהכשרת הדור הבא של הלוחמים, הוא התכונן לכך רבות ויכל להמשיך בדרכו בטענה שהוא ממחר ויש לו אחריות גדולה על המפגש הראשון עם הלוחמים והמפקדים?

מה גרם לו ברגע אחד לשנות את כל התוכניות להם התכונן הרבה מאוד זמן?

אני חושב, שהתשובה טמונה בהבנת עולמו הפנימי של אריאל ז"ל:
דומני שאילו אריאל היה פה, הוא היה מגחך לשמע השאלה, הרי הוא אומר:
זה בכלל לא אני במרכז, אני רק שליח של האומה, אני רק איבר קטן בגוף הענק שנקרא - עם ישראל.

כאשר זו תפישת המציאות, הרי שהשאלה מתפוררת ומאבדת כל משמעות.
אם הסיפור הוא לא אני, לא הפיתוח האישי, אלא שליחות גדולה שמחוברת ויונקת מן הקודש וודאי שזהו המעשה הברור והנכון לעשות.

ההבנה שאדם נמצא כרגע במשימה, בשליחות, שהוא בכל רגע עסוק במצווה, זה מה שנותן לו כוחות ואת היכולת אפילו למסור את הנפש ברגע האמת, כי המטרה היא לא העולם הבא, לא השכר והניקוד שאני אמור לקבל על העשייה שלי, אלא "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם", עם החיים, העשייה למען האומה היא המטרה הגדולה.

היום, אנו נמצאים בתקופה בה חדשות לבקרים אנו שומעים על אנשים גדולים, שמתגלים באומה, בין אם זה לוחמים, אזרחים, אחינו שהשתחררו מהשבי, והסיפורים לא מפסיקים להפתיע.
כמה גודל, כמה חיבור עמוק למסורת ישראל.

ישנה תחושה כי האומה הולכת ומתעוררת, קמָעא קמָעא.
שלבים חדשים מתגלים בגאולתם של ישראל לנגד עינינו.
אני חושב שבמידה רבה אירועים כמו של אריאל ז"ל הם אלו שמאפשרים את התפתחות הקומות הגדולות הללו באומה כולה.
בזכות מסירות נפש, בזכות הלכתן לפני המחנה, בעוז, עוצמה, וודאות מוחלטת בטוב ההולך ומופיע ומתוך כך האומץ והגבורה למסור את הנפש.

הדמויות הללו ופועלן עומדות לנגד עינינו ואנו משתאים, שואבים כוח, מנסים להידמות אליהן ואט, אט האומה כולה בהדרגתיות מתקדמת אל המקום שלהן.

בעזרת השם נשמע ונתבשר בשורות טובות, נראה בהצלחת האומה, בתקומת המדינה, ניצחון מלא של הלוחמים, השבת אחינו ונזכה לראות בבהירות מוחלטת בשוב ה' את שיבת ציון.

מן השמים תנוחמו.

משפחה יקרה ואהובה

מכתב שאומרי כתב למשפחתו כשנה לפני שנהרג ולא הגיע לידיהם. נמצא במחשבו האישי לאחר מותו.

זהו אינו מכתב סיכום וגם לא פרידה אבל כן יש בו חשיבות, שכן אנו הולכים לקראת תקופה חדשה. מתקופה של שבתות קבועות, ערבים ביחד, קפיצה למעיינות באמצע שבוע, לתקופה שבה **אני נכנס לתפקיד תובעני וטוטאלי**, במיוחד בעת הזו.

התקופה הזו היא תקופה שונה, מאוד מיוחדת וחשובה.

עם ישראל ומדינת ישראל נמצאים במלחמת קיום, לא במובן שיש סיכוי שישמידו אותנו כי זה לא ריאלי לחשוב כך, אלא במובן שהמציאות תובעת מאיתנו לצאת מעצמנו ולתרום את חובתנו לכלל כי אם לא נעשה את זה נשלם מחירים כבדים מאוד, ולכן **יש לי זכות אדירה לעשות את השליחות הגדולה הזו, בענווה גדולה**. הולכים להיות לי עוד כ-60 אחים קטנים שאותם אני הולך להוביל בשדה הקרב ויש לי 2 צווים שעומדים לנגדי: להכריע את האויב ולנצחו ולהשיב את חיילי בשלום הביתה בבריאות הגוף והנפש.

אני חוזר כעת למעין גיוס מחדש, 3 שנים של תפקידי שטח בתפקיד עם אחריות מאוד כבדה, אך כעת יש פה עוד נדבך אדיר, **אני יוצא לשליחות בתור אבא ואיש משפחה וזה יהווה אתגר שהוא גם הזדמנות עבורנו, אני מקווה ובטוח שתהוו עבורן עוגן, שתסייעו להן ותעברו יחד את התקופה הזו** שמן הסתם מלווה בלא מעט דאגות וחששות, **זו השליחות שלכם, אני בחזית לא אוכל לתפקד במיטבי ללא תמיכה מהעורף, שהוא אתם. זו השליחות שלכם והתרומה שלכם למערכה החשובה הזו**.

יש שתי גישות להתמודד ולעבור את התקופה הקרובה שכנראה תהיה ארוכה.

האחת, רק רוצה שהכול ייגמר ומהר, שואפת לאיזשהו נס מן השמים, **לא מבינה את המהלך הכללי שמתרחש פה, מלאה בכעס** על הצבא, על הממשלה, על המדינה ו**נושאת בעצבות** וכנראה שתישאר עוד זמן כי המלחמה תהיה עוד ארוכה.

הגישה השנייה, מבינה שיש השגחה בעולם, יש פה מהלך היסטורי אדיר שנועד לברר את ייעודו של עם ישראל בעולם, היא זוכרת את ההיסטוריה של עם ישראל ויודעת שהוא מעולם לא חדל מלהתקיים למרות הניסיונות הרבים להכחיד אותו, ממילא האנשים שאוחזים בגישה הזו **מתמלאים בשמחה, ברצון לעשות, לפעול, לשנות, הם לא כועסים הם אולי מצטערים, אבל ישר נושמים ופועלים**.

אני מקווה שנהיה שייכים לאנשי הגישה השנייה הם האנשים הריאליים, הבריאים והשמחים.

משפחה יקרה, אני אוהב אתכם מאוד, גם אם לא נהיה בקשר יומיומי או שבועי בתקופה הקרובה, דעו לכם שאתם תמיד איתי, תמיד אני חושב עליכם, תמיד אתם מלווים אותי בכל שיקול ובכל החלטה.

הדבר הכי טוב שאתם יכולים להוסיף בחברה הישראלית בתקופה הקרובה זה פשוט להיות בשמחה ולחייך לאנשים ברחוב, להגיד ולהאמין שיהיה טוב, באמת, לא בצורה מנותקת, בגלל כל מה שאמרנו מקודם, מדינת ישראל היא פלא היסטורי והיא תמשיך להיות כזו.

כמובן שצריך גם לקחת את הכול בפרופורציות, זה תקופה מתוך חיים שלמים, יהיו תפקידים תובעניים יותר ותובעניים פחות. עוד יהיו לנו הרבה הזדמנויות לטיולים וחוויות בעזרת השם.

אוהב מאוד
אומרי

כְּרָמִי אֹמְרִי

“עוֹד תִּטְעִי כְּרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן נָטְעוּ נְטָעִים וְחָלְלוּ” (ירמיהו ל"א, ד')

כיום, כשאנו נחשפים לעומק ולעוצמות שהיו טבועים באומרי חי באופן כל כך מדויק ובלתי מתאמץ, אנו מבקשים לכנס את אמונתו ופועלו למיזם ייחודי - מיזם **כְּרָמִי אֹמְרִי**.

מיזם שכל כולו נתינה למען חיילנו וכוחות הבטחון ומתוך אמונה גדולה במצוות יישוב הארץ על ידי נטיעת כרמים ושדות.

הדס ואומרי קראו לבתם הבכורה **כְּרָמִי**, מתוך אמונה עמוקה במצוות יישוב הארץ בנטיעה, בצמיחה ובהפרחת השממה.

ברוח זו, אמר אומרי בסעודת ההודיה:

“השם כְּרָמִי מסמל במידה רבה את נבואתו של יחזקאל: **“וַאֲתֵם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבוּ לְבֹא”**, ועל זה אמר ר' אבא: **כְּשֶׁאָרְץ יִשְׂרָאֵל נוֹתֶנֶת פְּרוּתֶיהָ בְּעֵין יָפָה אֵין לָהּ קֶץ מְגֻלָּה מִזֶּה”**.

נאחל ל**כְּרָמִי** שלנו שתזכה להיות ככרם, להפריח את השממה, להיות שותפה ביישוב הארץ, בעשיית חסד, ולפעול עם א-ל לתיקון עולם במלכות שדי”.

בתוך שמו של **אֹמְרִי** טמון גם שמו של בנו הקטן - **רֹאִי**, המבטא ראיית הטוב.

וכך אמר אומרי בברית:

“עלינו לזכור, כי התקופה בה אנו נמצאים היא תקופה היסטורית, גדולה ומיוחדת, בה אנו זוכים לקחת חלק ולפעול עם א-ל ומתוך כך לשמוח באתגרים המובילים אותנו לגאולה השלמה.

אנו מאחלים ל**רֹאִי** שלנו, שיזכה לראות בצורה בהירה את המציאות ואת התקופה המיוחדת בה אנו נמצאים, שיהיה טוב בעיני אלוקים ואדם. שיראה את החיים בצורה חיובית ואופטימית.

שתהיה לו ראייה טובה, עמוקה ופנימית ומתוך כך יזכה להיות שליח נאמן לעמו, לארצו ולתורתו”

כך נולד מיזם **כְּרָמִי אֹמְרִי**, במטרה להמשיך את דרכו של אומרי. באמונה, בראיית הטוב, בעשייה למען הכלל, בחיבור לארץ.

אנו תפילה כי עם הקמת מיזם זה, נגשים את חלומותיו וחזונו של אומרי ליישוב הארץ מתוך תקווה.

המיזם: **כַּרְמִי אוֹמְרִי**, ישמש מקום של צמיחה, חיבור וחיזוק תחושת השייכות והתקווה, וישלב בין אהבת הארץ, זיכרון הנופלים ושיקום לוחמינו, אשר תרמו מגופם ומנפשם למען המדינה.

במקום ננטע כרם ענבים מַזְנֵי שִׁירָאז וּמִלְבָּק.

לאחר הקמת הכרם, נוסף במקום מרחב מפגש לחיילי צה"ל וכוחות הביטחון, ברוח דמותו ובערכיו.

הנצחתו של אומרי תהיה חיה ונושמת, באמצעות חיבור עמוק לערכיו וחיזוק תחושת השייכות.

שייכות לארץ ישראל - דרך עבודת האדמה, נטיעת כרמים וחקלאות מעשית, מצווה בה האמין בכל ליבו;

ושייכות לקבוצה - באמצעות יצירת קהילה הפועלת יחד, מתוך ערכי הרעות, האמונה בצדקת הדרך המשותפת ועבודת צוות.

אומרי היה מפקד נערץ ואהוב על חייליו, כפי שאמרו עליו: "אגדה בחייו ובמותו". חייליו הלכו אחריו מתוך אמון עמוק, כי ידעו שיש מי שמקשיב להם, מסביר, מחבר ומוביל באחריות ובענווה.

מפקד שאפשר לסמוך עליו באמת, אדם שבטרם אמר, בדק, העמיק והבין.

ברוח זו, יוקם במקום מרחב ייחודי, פתוח לחיילי צה"ל וכוחות הביטחון. מרחב של עצירה, התאווררות והתחזקות בין משימות ולחימה.

מקום מפגש חי ומשמעותי, המאפשר:

גיבוש ורוח - ימי עיון, שיח מפקדים, ערבי יחידה ופעילויות לחיזוק רוח הלחימה והחוסן היחידתי,

טעינה מחדש - מרחב חי ושמח בטבע, המאפשר לאגור כוחות, לנשום ולהיטען מחדש באנרגיות חיוביות.

כך נבקש להמשיך את דרכו של אומרי: לנטוע באדמה ולבנות קהילה שפועלת ועושה טוב בחיור ובשמחה.

כַּרְמֵי אוֹמֵרִי

לַהֲנַחֲתוֹ שֶׁל רֹס"ן אוֹמֵרִי חֵי בֶן אִשָּׁה

מיזם חברתי. שיקומי. תעסוקתי

עבור חיילים וכוחות הבטחון

חיזוק הרוח והשייכות | ריפוי וחוסן נפשי | חיבור לאדמת ארץ ישראל

"וְשִׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נְשֻׁמוֹת וְיִשְׁבּוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים
וְשָׁתוּ אֶת יַיִן וְעָשׂוּ גִבּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם" (עמוס ט' יד)"

מעט הדברים שנכתבו ע"י חבריו וחייליו של אומרי במהלך השבעה:

ומתן אברהם... כל מקום שהוא נכנס ישר מכניס אור
ומיד קידה ומסביר בנים ומיד ישיבה וחצי ארבעה וקדש
אם סביבו. החיך שלו ישיבה.

"... וחיוך מרוח. כל מקום שהוא נכנס ישר מכניס אור
תמיד חיובי ומסביר פנים, תמיד משימתי ורוצה להתקדם ולקדם את סביבתו.
החיך שלו יישאר איתי".

אניקו... מכירם שנים שנים, היה מצלם וזו אור ומכירה
ומ'צור

"אנחנו מכירים שנים על שנים.
היית מגדלור של אור, חכמה ומידות".

ס'נס... אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת

אבא של חייל כותב: "לימדת אותם להיות לוחמים
וגם למען מה הם לוחמים. העברת להם שיעורי היסטוריה במקומות בהם
הייתם והעברת אליהם את המשמעות הגדולה של פועלכם".

כמה אמת, חריצות, ואם חסר מסגרת של
ומידה האמת שיש הדבר של האדם שאת
שם את חי' לנצח.

"כמה אמת, חריצות וטוב היה בפנים שלך ומהרגע הראשון פשוט הערצתי
את האדם שאתה. שינית את חיי לנצח".

חיוך כובש, חברותיות והרבה שימחת חיים. אי אפשר היה שלא להתחבר אליו. תמיד שמח, תמיד צוחק, תמיד מתעניין, תמיד אומר שלום."

"חיוך כובש, חברותיות והרבה שימחת חיים. אי אפשר היה שלא להתחבר אליו. תמיד שמח, תמיד צוחק, תמיד מתעניין, תמיד אומר שלום."

מ'פגש את הנפלאות אלו, ולבנון, נוספה.
 ק' אדם ומפקד משה ומלך. כולו לפניו חסד משון
 וכל אדם אדם קדוש. אל איך יכול אדם
 שטוב שב טמם חייך? הקב"ה לוקח את הכי טוב
 ומקדשם אלו קדוש, וכל אדם שטוב. מקדש
 אדם טוב. משה קדוש משה. כל אדם
 כל חייך, כל אדם, וכל אדם. ומה?
 וכל חייך, הכי טוב, הכי מתי, מתי, זיך, ר' ט' פ.
 י' כ' כל בשר, כל אדם, מפקד בשר, כל אדם, מפקד

"איפה לא הובלת אותנו בלחימה? עזה, לבנון, סוריה. בן אדם ומפקד משכמו ומעלה. יכולתי להיכנס לחדר חשוך ולא ידוע איתך - בעיניים מכוסות, אז איך יכול להיות שאני פה כותב עליך? הקב"ה לוקח את הכי טובים ומבחרים אליו קרוב, ורצה אותך שם לידו. מקווה שגם למעלה אתה משתתף בדבר תורה או שיעור פוליטיקה, כלכלה, דת, גיאוגרפיה ומה לא? הכי חכם, הכי טוב, הכי מהיר, חרוץ, דייקן, לב טוב. היה כך הכל בשביל להיות מפקד הפלוגה הכי טוב שאפשר לבקש."

"חשבנו שבן משה בלתי שביר, הוא אף פעם לא ימות" כל החיילים המזומים וכואבים ועדין לא מעכלים שאיבדו את המפקד הנערץ"

"חשבנו שבן משה בלתי שביר, הוא אף פעם לא ימות" כל החיילים המזומים וכואבים ועדין לא מעכלים שאיבדו את המפקד הנערץ"

אומרי ה' יתה ותמ' תהווה את המדות
הטובה ביותר של עם ישראל, של זרן אורג מחשבה
האלה שנותנים לכל תמורה, מפלגם עוצמה
צורך להכנה מילימ, רק חיוך, מחשבה, וזרן אורג

"אומרי, היית ותמיד תהווה את הדמות הטובה ביותר של עם ישראל,
של דרך ארץ. מהאנשים האלה שנותנים ללא תמורה, מפזרים עוצמה ללא
צורך בהרבה מילים, רק חיוך, מחשבה ודרך ארץ."

כשאומרי היה עולה חזן זו הייתה התפילה הכי יפה.
לא נשכח את הקול שלו לעולם.

"כשאומרי היה עולה חזן זו הייתה התפילה הכי יפה.
לא נשכח את הקול שלו לעולם."

אומרי היה עזר לי ותמך בי בימים קשים, ותמיד עודד אותי.
יודע שגם לעתיד לבוא, מפקד למיליון אהבים ותמיכה, מפקד ומעריכים,
יודע שגם עזר לי, מפקד שגם לעתיד לבוא, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים,
שגם יודע לעזר לי, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים,
כל מה שהוא היה עושה, היה עושה ברצון להשתפר ולהיות טוב יותר ולהפוך
אותנו לטובים יותר.

"אומרי תמיד עזר לי ותמך בי בימים קשים, ותמיד עודד אותי.
תמיד רציתי להצליח להיות מפקד כמוהו, מפקד שחייליו אוהבים ומעריכים,
מפקד יודע לדבר ללב אנשיו, מפקד שיוודע להכניס אור בחושך ברגעים הכי
קשים, שיוודע לרתום את פקודיו וסובביו, לתת את זריקת המוטיבציה שכל אחד
צריך לווריד.
כל מה שהוא היה עושה, היה עושה ברצון להשתפר ולהיות טוב יותר ולהפוך
אותנו לטובים יותר."

אני אישית רוצה לספר לכם שזה המפקד הכי טוב שיצא לי לעבוד תחתיו
מיצאני עי' עזר לי, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים,
מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים, מפקד ומעריכים.

"אני אישית רוצה לספר לכם שזה המפקד הכי טוב שיצא לי לעבוד תחתיו
איש אמיתי, בלי פילטרים, חכם, שגון ומצחיק מאוד."

"רצייתי להגיד שהחותם שבן מוש השאיר אצלי זה ראיית הטוב שלו וחוסר השיפוטיות, ובן מוש כמו בן מוש תמיד חיך וצחק ועזר לנו להתרומם."

”דמות ערכית, נוכחת שתמיד מחייבת בצניעות ונחמדות. תודה על הרבה למידה, למדתי ממך הרבה, על כל נושא שבחיים, ועל היכולת המופתית להיות מי שאתה ולדבוק בזה, לעשות את מה שאוהבים ותמיד להאיר פנים למי שפוגשים.”

"מהיום הראשון של הטירונות ראיתי בך משהו מיוחד, אבל מה שמטורף זה שזה רק התגבר עם הזמן.

מטירון צעיר ושבז' בשיחה אחת גרמת לי "להפוך קערה" ולשנות גישה. תמיד הסתכלתי עליך בהערצה, ברצון לחקות ובעיקר בקנאה טובה לרצות להיות כמוך. אתה חבר נפש, יחיד ומיוחד.

מקנא בעצמי שהייתה לי הזכות להיות חבר שלך ואחיר לנשק.
מהשירותות ועד קצונה, סמ"פים מקבילים ועד הפשיטות בסג'עיה שבעזה ומנחת
הצפון בלבנון.

מה לא עברנו יחד בן מוש? אתה אחי ולעד תהיה. למדתי ממך מה שלא למדתי מאף אחד."

אמר חי באופן אישי ולעצמי היה חני באהבה, כענין, קן סתם שסת
 וא שסת שסת שסת שסת שסת שסת
 כענין כענין ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

"אומרי חי באופן אישי ופלוגתי, היה לנו כאח גדול, כמפקד,
 בן אדם שמכיל ולא שופט, שנותן מהלב למען הלוחמים שלו.
 זכות להכיר דרך ארץ כל כך משובחת שיש ליהודי להציע"

אומר חי באופן אישי ולעצמי היה חני באהבה, כענין, קן סתם שסת
 כענין כענין ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

"אומרי היה אדם שהפיץ בכמות מטורפת
 אור, שמחה, אהבה ואופטימיות לא נורמאלית.
 אדם זהב ובאמת פשוט מיוחד במינו. תמיד עם חזון"

כענין כענין ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

"כמה שהערכת כל רגע בחיים שלך, ניצלת אותו באובססיות.
 היית חבר אמת, לא מדבר רע על אף אחד, הכי טוב בהכל ואף פעם לא מתפטר"

אמר חי באופן אישי ולעצמי היה חני באהבה, כענין, קן סתם שסת
 כענין כענין ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

"אתה היית באמת ולא כקלישאה - קרן אור של אנרגיה, שמחה ומוטיבציה.
 חפרתי לך על הכל כולל הכל, מצבא, לפילוסופיה ספרים, זוגיות ומה לא ?
 להכל הייתה לך תשובה טובה, עצה מעודדת ותמיכה אמיתית."

היית דבק במשפחתך
הפכת למקור השראה

"היית דבק במשפחתך
הפכת למקור השראה"

בן מוש היקר, מ"פ א' האגדי.
מזר מאוד מאוד להסתכל עליך בתמונות ובאמת לבסות להבין
שאתה איננו. כל כולך היית טוב, טהור. אני לעולם לא אשכח את שיחת הפרידה שלנו
בחאן יונס. את החיוך והעיניים הטובות שלך. כל מה שעשית היה תמיד על הצד הטוב
ביותר. אני מעריך אותך כמפקד וכבן אדם, כי אין יותר בן אדם ממך בן מוש.

"בן מוש היקר, מ"פ א' האגדי. מזר מאוד מאוד להסתכל עליך בתמונות ובאמת לבסות להבין
שאתה איננו. כל כולך היית טוב, טהור. אני לעולם לא אשכח את שיחת הפרידה שלנו
בחאן יונס. את החיוך והעיניים הטובות שלך. כל מה שעשית היה תמיד על הצד הטוב
ביותר. אני מעריך אותך כמפקד וכבן אדם, כי אין יותר בן אדם ממך בן מוש."

גידלתם צנחן למופת, איש דגול, איש חינוך, מנהיג.

"גידלתם צנחן למופת, איש דגול, איש חינוך, מנהיג."

נגעת, חיזקת, כיוונת, שימחת, ליכדת
כל כך הרבה נשמות בזמן כל כך קצר...

"נגעת, חיזקת, כיוונת, שימחת, ליכדת
כל כך הרבה נשמות בזמן כל כך קצר..."

**בן מוש אחי היקר.
בשתי מילים - בן אדם.**

הדמות שהיית בפלוגה והצורה שבה ניהלת את הדברים,
ששמת את האנושיות לפני המערכות - עשתה את ההבדל הענק.
**הוצאת פלוגה של לוחמים גברים אבל גם משכילים,
היינו מרותקים למילים שלך.**

**בן מוש,
אדם של פעם בדור.**

אדם שיודע וחי את האידאל שלו בצורה כל כך מוחשית,
כל כך מפעימה, שמאמין כל כך בנצח ישראל ובעם ישראל.
עם ישראל חייב לך כל כך הרבה.

איש ענק שעשה כל כך הרבה למען עם ישראל, למען המדינה,
למען החטופים, למען החיילים והמפקדים שלו
אתה גיבור.

**”מדינת ישראל איבדה אדם ענק!
בן מוש, המ”פ האגדי**

מדובר באדם גדול: הדרך שבה הסתכלת על העולם,
הצניעות, הענווה, היכולת להקשיב ולהכיל כל אחד.
היית דוגמה ומופת לכל כך הרבה אנשים.
תמיד היית אומר: **”בשקט ובעוצמה”**
והמשפט הזה מתאר אותך בדיוק.”

נסיים באמירת תודה וראיית הטוב גם ברגעי הקושי:

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה: הָרִיעוּ לַה', כָּל הָאָרֶץ
עֲבְדוּ אֶת-ה' בְּשִׁמְחָה; בָּאוּ לִפְנֵי, בְּרִנָּה
דַּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים: הוּא-עָשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ, וְצֶאֱנָן מִרְעִיתוֹ
בָּאוּ שְׁעָרָיו, בְּתוֹדָה-חֲצִרְתִּיו בְּתִהְלָה: הוֹדוּ לוֹ, בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ
כִּי-טוֹב ה', לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ; וְעַד-דֹּר וָדֹר, אֲמוֹנָתוֹ.

תודה - שזכינו להביא אותך לקבר ישראל. תודה שהיה לנו מה לקבור - יש משפחות שלא היה להן...

תודה - שניתנה לנו אפשרות להיפרד ממך בפעם האחרונה, כי היה לנו ממה להיפרד...

תודה - שלא נחטפת בזמן פעולת החילוץ. פתאום מבינים שבזמן מלחמה - זה גם יכול היה להיות חלק מהסרט שלנו....

תודה - על דור ההמשך המתוק והיקר שהשארת אחרך. יש משפחות רבות שלא זכו לכך ולנו יש את מי לחבק ולמי לתת. לנו יש את מי שיישא בגאווה את שמך.

תודה - גדולה על שבחרת בהדסי שלך, הדסי שלנו. אהובתנו. שנותנת לנו כוחות, שחושבת, בטוחה ומדברת בדיוק באותה שפה שלך. אין שותפה טובה ממנה לדרך שנבחרה עבורנו.

תודה - על מאמרים, הגיגים, הודעות ומכתבים רבים, מפרי עטך, שממשיכים להגיע, והם מלאים במתנות משובחות כמו שרק אתה יודע לכתוב. איזו שפה עשירה! כמה יש ללמוד ממך!

תודה - לבורא עולם שבחר דווקא בנו לגדל מלאך בדמות אדם, פלא הבריאה - כמו שאתה נוהג לומר...

ורק עכשיו אנחנו מבינים שהמתנה שקיבלנו היא מתנה שלא כל אחד מקבל וכנראה שהיינו ראויים לכך... וכמו שאתה תמיד אומר "איזו זכות!"

תודה - שדאגת להשאיר אותנו עטופים מכל כיוון. שלושים יום בהם משפחותינו, חברינו, חבריך שעכשיו הם חלק מאיתנו - כולם מחבקים, דואגים וחולקים איתנו את הכאב הגדול 24/7. תודה על הכוחות שאתה שולח להם לחזק אותנו.

תודה - על כל מה שהיית בחיך עבור משפחתנו ועל מה שתהיה מעכשיו, לתמיד עבור כל עם ישראל, או במילותיך "עבור הכלל".

תודה - על כך שאין בנו טיפת כעס אלא רק עצב גדול מאוד על לכתך.

תודה - על פלוגה א' שלך שהשארת לנו, על אנשים מיוחדים, על חברות

מדהימה, אמיתית וכנה.
פלוגה א' שלך, שהיא חלק מאיתנו עכשיו, שבכל רגע מחפשת מה עוד אפשר לעשות בכדי להמשיך את דרכך, בכדי שכולם ידעו מי היית.
תודה - על המעטפת שסידרת לאביתר אפילו למרתון לזכרך דאגו בבית ספר "תורת משה".

תודה - על כל האנשים הרבים והטובים הנמצאים סביבנו, מכילים ואוהבים, עושים בשקט - בדיוק כפי שאתה עשית, מחפשים רק לעשות טוב וגם כשלנו פחות מתחשק הם לא מתייאשים, לא מרפים, דוחפים אותנו בכל הכוח או פשוט עושים במקומנו. זה כל כך עוזר!
תודה - על המשפחה שלנו. תודה על האחים שלך שמתמודדים בצורה מעוררת השראה, לא מוותרים לעצמם לרגע.

תודה - על הרוח שלך שפועמת בכולנו.
תודה - על הגאווה הגדולה שאתה מסב לנו אומרי שלנו. פשוט וואאוואו. איזה אדם.

תודה - על הדרך שלך, הדרך בה בחרת. דרך של אמת, ענווה, שליחות ואהבת האדם.

תודה - לבורא עולם על כל יום שבו אנחנו קמים לעשיה ומוצאים נקודות אור.

תודה - על הזכות שניתנה לנו להגשים את חלומותיך ולהקים את **כרמי אומרי** על הסימנים הרבים שאתה שולח לנו לאורך כל התקופה, דרך החלומות, דרך הדברים שכתבת, דרך האנשים הנכונים שמגיעים ברגע המדויק, בו אנו זקוקים לעזרתם. תודה על כל אדם שנכנס לחיינו בזכותך, ונשאר בהם מתוך אהבה אליך ואלינו.

“הנחלמות והסטנדרטים הם בלבד לא אלוהי.
בלבד זלמור על דרכות להבצעת.
הן שולמות לזינע”
אומרי חי בן משה הייד

@remember_omri_chai_

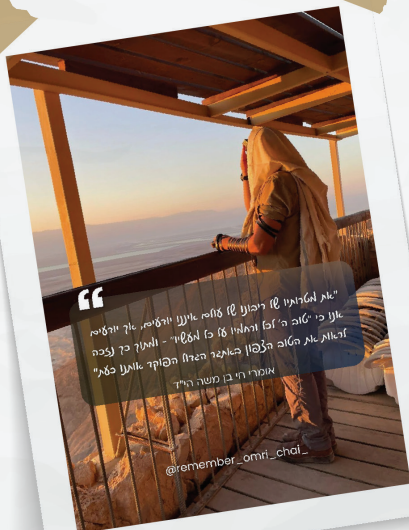
“שלימות - אני פה למך רצון זמניה אלא
התיות ולא אלא קבא תלמו.”
אומרי חי בן משה הייד

@remember_omri_chai_

“אנחנו לא נפרדים
אלא למקדמים”
אומרי חי בן משה הייד

@remember_omri_chai_

carmey.omri@gmail.com

[remember_omri_chai](https://www.instagram.com/remember_omri_chai)

אומרי חי בן מוש